

Știința Tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2531

4 PAGINI — 20 BANI

Joi 27 iunie 1957

In pag. 3-a
Continuarea romanului
foleton
„Robinsonii
cosmici“
In pag. 4-a
Concursul de jocuri

Pietrele Doamnei. In fund se vede Cabana Rarău

Comori folclorice și lipsă de pasiune

Nu demult, într-o duminică seară mă aflam la horă la Novaci, un sat de munte ascuns între platurile răcoase, pe malul Gilortului și îi priveam pe noștrii cum joacă un joc al lor numit „Șchioapa“.

Frumusețea și elocința acestui joc sînt întregite de costumația noștrilor. Căci „Șchioapa“ fără portul acela de munte n-ar avea atîta farmec. Și farmecul crește și mai mult cînd din mijlocul acestor lanțuri de munte se aude glasul țărănesc, jumătate cîntec, o strigătură ca aceasta: „Mindra mea că tare-mi plac și tu șiții și te prefacă...“

„Uite-asa eu m-am dorit să tubesc, să fii iubit“
In ziua aceea la horă, am cîntat și alte jocuri de munte, unele mai vechi cum e „Chindeul“, o variantă a „Perinții“, altele mai noi ca „Sălcioara“ — un dans lin și miălos — și toate erau jucate după cîntec de flaut și caval, în mijlocul zăvoaiului, pe malul Gilortului. Cavoul s-a născut în munți, sunetele flautului obișnuite i s-au părut ciobanului din Novaci prea slabe să poată cuprinde această împărăție a singurătății. În zilele lungi de vară, urcîndu-și oile mai înțiu pe plaiurile din apropiere, apoi aprofundîndu-se pînă în cîmpul de Rîncea și Păpușa, pomîndu-se pe nesimțite la apa Frumosei, noștrii au învolat pînă la dîrurile cu sunete fecurite, unele lăundu-și lung eoul peste câr, altele pierzîndu-se de îndată ca un

Un învățămînt universitar la nivelul cerințelor construcției socialiste

Distincții și premii pentru cadrele din învățămînt

Numeroase sînt exemplele care ilustrează grija atentă și continuă a guvernului și partidului față de cadrele de învățămînt din țara noastră. În fiecare an, numeroși profesori, învățători și educatori sînt distincți cu ordine și medali ale R.P.R. pentru munca rodnică desfășurată pe tărîm didactic.

Din anul 1948 pînă în 1956 peste 1.350 de cadre didactice au primit diferite ordine și medali ale R.P.R., și peste 7.000 au fost premiați pentru activitate intensă și îndelungată în învățămînt.

Anul acesta cu prilejul „Zilei Învățătorului“ un număr de învățători și profesori urmează să fie evidențiați ca fruntași în munca de învățămînt. Cu același prilej vor fi oferite premii unor cadre din învățămînt.

(Agerpres)
Succesul oțelarilor de la „23 August“

Oțelarii uzinelor „23 August“ din Capitală au sărbătorit miercuri îndeplinirea înainte de termen a planului de producție pe primul semestru al anului.

In această perioadă ei au dat peste plan 800 tone oțel de bună calitate și au redus rebuturile la 4,6 la sută.

Sfîrșitul anului universitar coincide de astădată cu un eveniment deosebit pentru viața studențească. Ziarele de ieri au publicat Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și a Consiliului de Miniștri care în urma unei aprofunde analize a activității din ultimii ani a învățămîntului superior în toate măsurile necesare pentru continuarea sa îmbunătățire.

Folosindu-se tradițiile progresiste ale școlii noastre și experiența cea mai înaintată în domeniul învățămîntului superior, punîndu-se accentul pe o înaltă calificare și pe o strînsă legătură cu producția, prin această importantă Hotărîre se consolidează rezultatele reformei din 1948 — care a deschis un drum nou învățămîntului superior în concordanță cu felurile statului nostru democrat-popular — și se creează condiții mai favorabile dezvoltării culturii socialiste din țara noastră. Ca urmare a grijii puterii populare, învățămîntul superior din țara noastră și-a îndeplinit în anul următor în mare măsură sarcina sa principală de a forma specialiștii pentru economie, pentru activitățile culturale și pentru sectorul social — specialiștii ați de necesari construcției socialiste. Cu toate marile succese obținute, Hotărîrea ne arată că în acest domeniu mai persistă însă lipsuri importante. Pe această linie directivă celui de-al II-lea Congres al P.M.R. cu privire la cel de al II-lea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale au indicat că pentru construirea socialismului trebuie mereu îmbunătățită pregătirea cadrelor superioare tehnice, științifice, didactice, iar activitatea științifică din instituțiile de învățămînt superior trebuie legată mai strîns de producție, de curerile științei moderne. In acest scop s-a trasat ca sarcină continua-

rea îmbunătățirii profilului instituțiilor de învățămînt superior și pregătirii cadrelor superioare cu un orizont mai larg, asigurarea însușirii de către studenții a tehnicii celei mai avansate, a cunoștințelor practice fundamentale privitoare la organizarea proceselor de producție și a proceselor tehnologice din întreprinderi.

In vederea asigurării unei continue dezvoltări a învățămîntului nostru superior, Hotărîrea ia o serie de măsuri, în primul rînd, pe linia LEGĂRII MAI STRINSE A ÎNVĂȚĂMÎNTULUI DE VIAȚA DE NEVOILE PRACTICE ALE INDUSTRIEI, AGRICULTURII, TRANSPORTULUI, COMERȚULUI, ACTIVITĂȚII CULTURALE. In această direcție este vorba de lărgirea profilului specialităților, realizarea unei rețele de institute cu un profil corespunzător necesităților producției, întărirea colaborării unităților de învățămînt superior cu întreprinderile industriale și agricole.

(Continuare în pag. 2-a)

Intrebări și răspunsuri cu privire la brigăzile de tineret

„Cit mai multe brigăzi“ — e o cerință justă?

O întrebare pusă de multă lume. Și nu întâmplător. Adesea încă, comitetele raionale, orașenești și chiar regionale U.T.M. cer organizațiilor de bază din întreprinderi să înființeze, pînă la cîntare dată festivă, atîtea și atîtea brigăzi de tineret.

Urmarea e cunoscută. Uneori în locurile în care și așa activitatea de muncă normal, lucrătorii sînt schimbați de la mașină la mașină, organizarea muncii în secție modificate, tinerii din patru colțuri ale halei strîngi la un loc, mai mult sau mai puțin la dorința lor.

Constatările recente în legătură cu brigăzile de tineret au dat multe exemple în această direcție. Astfel, comitetul raional U.T.M. „N. Bălcescu“ din București trasa comitetului U.T.M. de la fabrica „Kirov“ sarcina de a înființa atîtea și atîtea brigăzi, fără să cunoască situația de pe teren.

In realitate, unde și cînd trebuie organizate brigăzi? Dezbaterile au arătat că noi brigăzi de tineret e bine să se înființeze de obicei numai în locuri în care actuala structură a forței de muncă sau actuala organizare a muncii nu este satisfăcătoare, unde se manifestă o rămînire în urmă față de plan, gîtuirii, defectării în ceea ce privește calitatea produselor. In tot cazul, o brigadă poate fi înființată numai după consultarea organelor de conducere tehnic din secția respectivă, a organelor sindicale și a înșiși tinerilor care lucrează acolo.

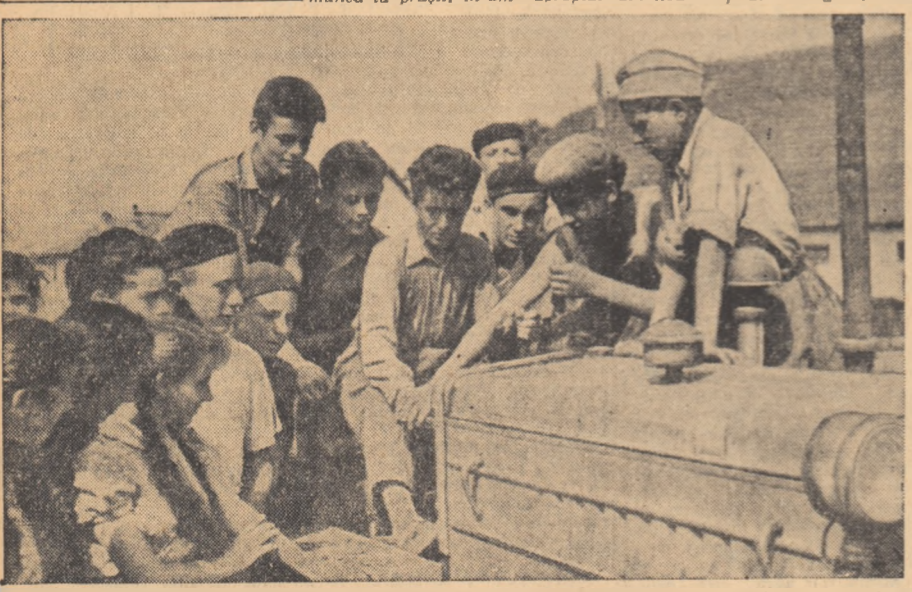
Uneori, s-a arătat, sînt tineri care cer să se alcătuiască din ei o brigadă, numai spre a câștiga, laolaltă, momentan, mai bine. Dacă această dorință e conjugată cu o bună posibilitate de ridicare în continuare a calificării lor profesionale și corespunde necesităților de producție în secția respectivă, e bine. Dacă nu, brigada nu trebuie înființată.

In brigăzile de tineret e de dorit să fie atrăși tineri de diferite grade de calificare, astfel ca cei mai pregătiți să poată învăța pe cei mai puțin cunoscătorii al meseriei.

Momentul în care brigada începe să existe, este cel al confirmării ei de către adunarea generală U.T.M. In acest caz adunarea generală biroul sau comitetul U.T.M. trebuie să prezinte un referat în care să justifice necesitatea organizării brigăzii. Discuțiunea asupra acestui referat, înaintea de a-și da asentimentul, este

petre vede a

Citiți în pag. 2-a
DIN VIAȚA UNIVERSITĂȚII

Intr-adevăr conducerea tractorului e o treabă interesantă. Vlorel Drăgomiș mai trebuie să asculte încă sfaturile tractoristului.

O zi în tabără

Se revărsa de ziuă cînd am ajuns la Mărculești. Cîmpul întins și Bărgănelul era cufundat în liniește adîncă și nopții ce se topea și numai lanurile aurii de grâu și orz își sunau spicetele grele ca niște clopoței în ușoara adiere a vîntului. Pavilionul în care erau cazați cei 56 de băieți și fete, elevii ai școlii medii din Felești, primul contingent al taberei de muncă de la I.C.M.A. Mărculești l-am găsit repede după fluierul „oșijerului de serviciu“ care anunța desptoparea. M-am așezat pe o bancă. Cîinci fix. Harnici băieți.

Timp de 30 de minute apoi, în ritmul fluierului trupurile tinere bronzate de soare se aplecaser, se ridicaser, se mlădăiau executînd figuri de gimnastică. Mai departe, același lucru îl făceau și fetele sub conducerea eleviei Maria Bancea. Cînd acele cașorințușii indicau ora 5,40 de minute, toată lumea era adunată în cercul Viorei Drăgan și Vasile Borog, cei doi responsabili de brigăzi își prezentau raportul organizatoricului de U.T.M., profesoarei Ana Pestrîșu.

La ora 6, cele două delasați se și puseseră în mișcare avînd drept destinație locul de muncă, un lan cu porumb ce urma a fi prășit. I-am urmat și eu, iar cînd am ajuns la destinație mă aflam în posesia a cîtorva prețioase înșurșuri. Pe drum, directorul liceului mi-a informat că tabăra de muncă de la I.C.M.A. Mărculești s-a deschis la 6 iunie la cererea conducerii acesteia spre a sprijini în acțiunea de întreținere a culturii. In perioada de timp care s-a scurs, cei 56 de elevi au plivit 72 de hectare de grâu, orz și ouăz, cu buchetat și plivit buruienile de pe 33,6 hectare cu porumb și au prășit 23 de hectare de porumb și sfeclă. In această perioadă, ei au mai sprijinit și organizația de U.T.M. din Mărculești prășind o mare suprafață din cele 10 hectare ale „Iotului Festivalului“. Dar iată că am ajuns la cîmp. Cu toate că e ora alți de matinală — de abia 6,30 — soarele dogorește puternic. Rostundindu-se pe echipe, tinerii au început munca la prășit. M-am apropiat

Stefan Tușianu are dreptate, cu toate că Georgeta Helmegiu și Adă Moroșan zîmbesc. Unele bucurii trebuie scoase chiar cu mina.

de o fată pe nume Iulia Gavrileș despre care aflasem că e o sefă de echipă cu multă autoritate și i-am cerut părerea în legătură cu munca din tabără.

— E foarte frumos aci, ne dăm seama că sîntem de mare folos și căutăm să fim la îndemînă. E adevărat că printre noi mai sînt și cite unii care se mai „îmbrînăvesc“ — și fata îmi arăta pe o colegă de odătură care-și scrișise mina și acum sprijinea coada sa pe în subțioară.

Intr-adevăr, cu toate aceste mici „incidente“ munca se desfășoară cu multă însuflețire. Directorul mi-a povestit de alții cîți vine foarte greu să desemneze pe fruntași, dar fiind numărul mare de elevi care-și depășesc norma.

După masa de prînz, autoritar, „oșijerul de serviciu“ i-a gonit pe toți la culcare. Odihnă obligatorie. Dar programul unei zile de tabără nu se încheie cu somnul obligatoriu de la prînz. După-amiază, elevii taberei s-au împărțit în două grupuri. 16 băieți și fete, grupa celor ce învață conducerea tractorului, au plecat la remiza de tractoare, iar ceilalți au executat un joc de orientare tactică. Cînd umbra serii a învălătur lanurile aurii, în tabără a coborît din nou liniștea. La ora 20,30 de

minute toată lumea era din nou adunată în cercul. Se făcea bilanșul zilei.

I. ȘERBU

ÎN CĂUTAREA ȘTRANDURILOR

Abia după ce ai simțit căzînd asupra-ți focul greu da suportat al căldurii, abia după ce ai simțit încălzimăntul arzîndu-ți pe asfaltul încins al caldărilor, dar mai ales după ce ai făcut o vizită prin locurile unde se poate face o baie poți să-ți dai seama cit de importantă, cit de actuală este problema ștrandurilor. Nici rîcoritoarele, nici umbra parcurilor nu mai ajută, iar mercurul termometrelui se zbate și el în țeva de sticlă intrigat de atîta puihoi de căldură năpustit asupra oamenilor.

Iată deci, că a discuta despre ștranduri nu-i o fantezie oarecare. Este o necesitate ce se impune fără rezerve.

Frumos, confortabil dar... necunoscut

Anul acesta s-a deschis pe malul lacului Tei unul dintre cele mai moderne și mai complexe ștranduri din Capitală: baza sportivă „Știința“ a Ministerului Învățămîntului și Culturii. Tot ce vezi aci îți încîntă ochii: clubul construit după ultimele proiecte, cu săli pentru lectură, cu teren de tenis, cu popice, cu vestiare speciale, cu bufet, cu o terasă ce-ți amintește cazinourile de pe malul mării, cu umbrele uriașe multicolore, cu fotolii și sezlonguri confortabile, cu stație de radioamplificare, cu... Dar ce n-are această bază? Un bazin și o plaje nouă, bărci de agrement, secții sportive nautice fiecare cu echipamentul și vestiarele separate, cu profesori la dispoziție. Un teren de fotbal, piste de alergări... Și — ultima cerință: totul gratuit! Nici măcar de un bilet de intrare n-ai nevoie.

De ce totuși nu vin aici studenții? Avem în Capitală cîteva zeci

de mil. Dar elevii? Sînt și mai mulți. De ce se îngrămădesc în alte bazine cînd totul le stă aici la dispoziție, în mod gratuit? Explicatia este simplă: nu știu de existența acestei asemenea baze. Ministerul Culturii și Învățămîntului și Asociația „Știința“ s-au îngrijit de construirea unui ștrand pentru elevii și studenții dar... au uitat că trebuie să-i anunțe de această construcție.

Tot la Tei, de o parte și de alta a lacului se înșirau o salbă întregă de baze sportive aparținînd diferitelor instituții. In dreapta bazei „Știința“ se află aceea a Ministerului Comerțului, în stînga a Casei Centrale a Armatei, iar de cealaltă parte a lacului bazele Ministerului Minelor, Ministerului Construcțiilor, Comitetului de Stat al Planificării etc. Ce poți vedea prin ele? Cabane dintre cele mai frumoase, cluburi, pajiști verzi, bărci, vele, cite un paznic și... unul-două cîini. Baza Ministerului Minelor te entuziasmează și totuși cel mai mare număr de vizitatori pe care l-a avut anul acesta este de... 30 persoane.

La ce folosesc toate bazele? De ce se fac atîtea cheltuieli cu întreținerea lor, dacă beneficiarii nici nu se gîndesc să le întrebunțeze? Ca și în cazul bazei Ministerului Culturii și Învățămîntului, una dintre explicațiile nefrecventării lor o constituie lipsa de popularitate.

Pe lîngă popularizarea, pe lîngă repararea și curățirea căilor de acces, va trebui ca ICAB să se gîndească și la un mijloc de transport pe apă de la capătul tramvaiului 17, pînă la toate bazele sportive de pe malul lacului. Un bac ar fi mijlocul cel mai nimerit pentru rezolvarea problemei.

Posibilități și realități

Așa cum se prezintă la ora actuală ștrandurile Capitalei pot satisface cerințele pentru zilele de lucru. Mai complicată este însă problema pentru zilele de duminică și sîrbători.

EUGEN FLORESCU

IN TOATĂ ȚARA TINERII ÎȘI ALEG DELEGAȚII LA FESTIVAL

In cadrul unor entuziaste adunări, tinerii din întreaga țară continuă să-și aleagă delegații lor la cel de-al VI-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la Moscova. Printre cei aleși se află și cei mai harnici tineri muncitori, ingineri, scriitori, actori, muzicieni, sculptori, studenți și elevi, care în cîntecul Festivalului realizează noi succese în activitatea lor.

Tinerii cereștiști de la Depoul C.F.R. Bucureștilor au ales ca delegat al lor pe mecanicul de locomotivă Ion Grigore, responsabilul unei brigăzi continuu frunțate din anul 1955.

Cei de la uzinele „Mao Tze-dun“ au desemnat ca delegat la Festival pe ajutorul matrișei frunțate Constantin Popescu, unul din cei mai cunoscuți muncitori din întreprindere, care dă numai produse de bună calitate. Delegatul tinerilor de la „Electromagnetica“ este Gh. Șerbănescu, unul din

cel mai tineri matriști din uzină și totodată frunțate în producție și în activitatea obștească.

Se mîndresc cu delegații lor și tinerii textilești de la F.R.B., care au ales-o pe muncitoarea frunțate Maria Partenie.

In cadrul unor însuflețite adunări, tinerii actori de la Teatrul Tineretului din Capitală au acordat prețuirea și dreptul de a-i reprezenta la Festival actriței Olga Tudorache, laureată a celui de-al II-lea concurs republican al tinerilor actori din țara noastră; studenții Institutului de construcții au ales delegat pe Cornel Kovari din anul IV al facultății de construcții civile și industriale, care primește pentru succesele sale la învățătura bursa „Gh. Gheorghiu-Dej“; iar instructorii superiori de pionieri din raionul „I. Mai“ din Capitală au ales ca delegat pe Eugenia Măndia Popescu, distinsă cu Diploma de onoare a C.C. al U.T.M. și insigna de „Instructor de pionieri frunțate“.

V. BĂRAN

TELEGRAME

Cu ocazia sărbătorii Republicii Egipt a avut loc între Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a R.P.R., dr. Petru Groza, și Președintele Republicii Egipt, Gamal Abdel Nasser, următorul schimb de telegrame:

Excelenței Sale Președintelui GAMAL ABDEL NASSER

Cu ocazia zilei independenței și a aniversării proclamării Republicii Egipt, vă rog să primiți, Excelență, din partea Prezidiului Marii Adunări Naționale și a mea personal, sincere felicitări și cele mai calde urări pentru bunăstare și fericirea poporului egiptean.

Sîntem încredințați că relațiile vor continua să se dezvolte și să aducă o contribuție din ce în ce mai mare în opera de apărare a păcii și de întărire a colaborării internaționale.

Dr. PETRU GROZA
Președinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romine

București
Felicitările și bunele urări pe care mi le-ați adresat în numele dvs. și în numele Prezidiului Marii Adunări Naționale, cu ocazia sărbătorii Republicii, m-au mișcat adînc. Vă mulțumesc sincer pentru ele și vă urez sănătate și fericire pentru dvs. iar poporul român pentru, mîrire și prosperitate.

GAMAL ABDEL NASSER

Un învățământ universitar la nivelul cerințelor construcției socialiste

(Urmare din pag. 1-a)

efectuarea de către absolvenții a unui stagiului prealabil în producție, îmbunătățirea planurilor de învățământ, a programelor de cursuri, a activităților seminarilor, a modului de desfășurare a examenelor, îmbunătățirea și dezvoltarea practicii în producție a studenților.

Pe baza acestor măsuri învățământul nostru superior va face seriosi pași înainte pe drumul legării sale cu practica, cu problemele concrete pe care le pune construcția socialistă.

În al doilea rând Hotărrea indică o serie de măsuri pentru ÎMBUNĂTĂȚIREA PRELUMINĂRII ȘTIINTELOR SOCIALE. Cadrele pe care le pregătește învățământul nostru superior trebuie să fie înarmate nu numai cu o înaltă calificare de specialitate, ci și cu concepția marxist-leninistă despre lume. Pentru îmbunătățirea educației marxist-leniniste a studenților, a educărilor lor în spiritul patriotismului și internaționalismului proletar, începând cu anul școlar 1957-58, predarea științelor sociale se va face diferențiat sub forma a 3 discipline distincte (socialism științific, economie politică și materialism dialectic și istoric), iar durata de predare a disciplinelor sociale va fi diferențiat în funcție de specificul facultăților. În același timp se vor lua măsuri pentru apropierea tematicii acestor cursuri, de preocupările de specialitate ale studenților pentru crearea condițiilor necesare continuării perfecționării a cadrelor didactice de la catedrele de științe sociale.

În al treilea rând, Hotărrea stabilește măsuri pentru ÎMBUNĂTĂȚIREA COMPOZIȚIEI SOCIALE A STUDENȚILOR. Formarea noi intelectualități a țării noastre face necesară asigurarea unei compoziții sociale juste a studenților prin atragerea în învățământ a unui număr mare de copii de muncitori și de intelectuali ai țării.

Aplicarea tuturor măsurilor pe care le prevede importanta Hotărre a C.C. al Partidului Muncitoresc Român și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. cere eforturi susținute din partea tuturor acelor care activează în domeniul universitar, din partea organizațiilor politice și de masă. Un rol deosebit în această luptă îl vor avea organizațiile U.T.M. și asociațiile studenților care continuând tradițiile mișcării comuniste și patriotice ale tineretului din patria noastră vor trebui să lupte pentru ca tineretul nostru universitar să se formeze ca militant de frunte în opera de construcție socialistă. Organizațiile U.T.M. din institutele de învățământ superior trebuie să-și aducă contribuția în educația studenților astfel ca ei să înțeleagă că li se cere să muncească temeinic, cu entuziasm, să fie disciplinați, să aibă o înaltă conștiință cetățenească pentru a putea răspunde pe deplin nădejiilor puse de poporul în noile generații de intelectuali profund atașați operei de construire a socialismului.

Ce activitate va avea Casa de cultură a studenților din Capitală ÎN TIMPUL VERII?

Ne răspunde
D. Popescu-Neveanu
directorul Casei de cultură a studenților din București

În timpul verii, Casa de cultură a studenților din București va organiza o serie de activități culturale și artistice. În primul rând, va avea loc o serie de spectacole de teatru, muzică și dans. De asemenea, vor fi organizate cursuri de dans, muzică și teatru. Casa de cultură va organiza și o serie de excursii în natură și în țară.

De asemenea, vor fi organizate cursuri de dans, muzică și teatru. Casa de cultură va organiza și o serie de excursii în natură și în țară.

Reîntorși de curind din stagiul de producție, cei peste 900 de absolvenți ai Institutului Agronomic „Nicolae Bălcescu” din București dau ultimul examen din viața de student — examenul de stat.

P L E C Ă M Î N G . A . S .

Doram să aflăm ce va fi în măsurile luate de comitetul U.T.M. al Institutului Politehnic din Orașul Stalin, cu privire la organizarea vacanței de vară a studenților. Am luat cu mine fotografiile și ne-am dus la comitet. Înăuntru însă, am văzut că nu va fi prea ușor să stăm de vorbă cu vreun membru al comitetului U.T.M., deoarece zece de studenți și studențe, într-un du-te-vin-o-continuu, discutau despre vacanță.

M-am apropiat de masa la care tovarășul Ion Malea, membru al comitetului, stătea înconjurat de un grup de studenți.

— Am venit să anunțăm comitetul că plecăm în G.A.S.-uri pentru două săptămâni.

— Ați citit „Planul de Măsuri”? — Întrebă Malea.

— Desigur, de aceea am și luat hotărrea de a pleca la sate, răspunde tânase Frincu.

— Bine. Să vă notez aici. Cine pleacă deci în gospodării de stat?

Rînd pe rînd, Tânase Frincu, Alexandrina Burlacu, Aurel Aron, Matei Vlad și Carabulea Ștefan, toți din anul II al facultății de automobile, precum și Elena Zamfirescu din anul II al facultății de mecanică industrială se înscriseseră pentru plecare. Și în timp ce se executa această operație, fotoreporterul nostru a făcut fotografia de mai jos.

Din discuțiile avute cu grupul de studenți ce pleacă în G.A.S.-uri, am aflat și o serie de amănunte: toți studenții din anul II al facultății de automobile vor pleca în această vară timp de două săptămâni, fie pe șantiere de muncă voluntară, gospodării, fie în G.A.S.-uri pentru a ajuta la recoltare.

Recentul Plan de Măsuri aprobat de C.C. al P.M.R. și de Consiliul de Miniștri cu privire la pregătirea și executarea recoltărilor de vară și a însămînțării de toamnă, a fost citit cu atenție de studenții Institutului

Trecerea la vacanță

Ca să înțelegem valoarea vacanței trebuie să o plasăm alături de anul de curs. Cunoaștem bine cîntecul studențesc: dacă iau anul ca prototip, cred că nu greșesc. Mă gândesc cu interes la vacanța sa de vară căci am văzut vreme de mai multe luni de zile înăuntru și și mai ales în sechestra de examene.

Doamna, cum înțelegi înțelegat, aproape frenetic, înman aproape. Avea un program pe care, bineînțeles și-l făcuse singur. Nici ocoșii, nici ceasul deșteptător nu-i făcuseră treabă în zori, ci resorturile lui trice, mult mai bine puse la punct. Se spăla îndelung, răcoindu-și pleoapele arse. Cu mîinile căi ridica oare ce și își scufunda ocluptuos obrazul.

Pentru această operație acordă

Și mai țiru, trupul întreg se destinde în beția solară. Omul vrea să răsune în preajmă o dată de proamărire a înmormântului aer. Un timp pentru apa bazinului, a lacurilor, a rîurilor sau a mării: altul pentru ramele bărcilor și pentru căruța care umflă vela. Un cîntec lirico-satiric pentru nisipul care frige tăpile goale, sugerîndu-le omenilor modul în care învață ursul să joace! O străfă veselă pentru mîngîna multicoloră ce sare și-și scapă din mîini, și-o prinzi, și gînești din noi, rostogolindu-se cu nestatornicie.

Creierul se odihnește și el în lectură, nu prea savant doază. Acum vorbește preferințele: se recitesc cu plăcere romane de aventuri cunoscute de la 13 timp. În rest, minca țînd cărțile pe masă, absent la orice în afară de text. Interpelat, ridică ochii o secundă și răspunde mecanic, privind dincolo de tine. Suspenda radioul. Interzictea, tiranic zgomete cașnic.

După-amiază se întinde și dormea o jumătate de oră, după care, arcuri neodute îl aruncau în sus: la lucru! Vizitele colegilor se reduceau la strictul timp destinat închînării. Am terminat pe azi? Duce. Cărțile, caietele, cunoaștea mișcările regulate, paginile se întorceau cu exactitate de metronom. Lăterele nu jucau înaintea ochilor, ci se alinau deșînd egal și purtînd deasupra, desfășurat ca un steag, sensul întregului. Zilele treceau. Trebuia să repete trei — patru cursuri pe zi; repeta întotdeauna patru. La urmă, din diferențele realizate, citea încă ordo două zile de repetiții. Înnoia metodele, dar cu danja strîngi. Nici un stimulente, nici un impediment din afară. Cafeaua neagră — la dracu! Muzica — să tacă! Filmul — poate unul duminică cîntare, acum nu. Încîta. Că a slăbit? și ce — cu asta? n-are nevoie de compătimiterea nimănui. Să fie lăsat în pe-ce! Nervos? Nu, nu este nervos, dar nu-i place să fie scîlt. Înțelege că la mijloc se dragostea celor din jur, dar să fie totuși lăsat în pace. Era lăsat în pace și, punîndu-și pumnii la temple, înnoia. Cu perdelă trase ziua și larg desfăcută noaptea, înnoia. Singur sau cu alții, improspătat sau cu cercăreala sub ochi, înnoia. Cit putea să dureze? Totul trebuia să se termine odată.

A venit sesiunea, „foarte bine” pe toată linia, și, după aceea, vacanța.

Cîteva zile mintea a continuat să febricitaze, mușchii au refuzat orice relaxare, tensiunea electrică a întregului organism n-a scăzut. Trecerea fusese prea bruscă. O anchilozare temporară a sensibilității se produsese.

Ceea ce a avut darul să producă începutul „deschizării” a fost muzica. Urechile a început să recunoască drept sunete armonioase ceea ce mai înainte taxase, iritat, drept zgomete. Radioul a fost pus în drepturile sale: estrada a mai căpătat un spectator indulgent.

După aceea a venit rîndul ochilor. Parcă stătuseră ațintii asupra discului lui Newton, alb cenușiu în cîteva rotații. Acum discul înțelegea mișcarea, se oprea, culorile deveneau distincte: albastrul e albastru, budoară verde, budoară roșie, verdele care a trecut adineauri, roșul o roșu, ca de pildă cîmpul este, din care hai să cumperi un șterg de kilogram. Și cu prilejul acesta mai învia un simț. Observa că mîncarea poate să abia și gust, și că îngheta de lămie este delicioasă.

Și mai țiru, trupul întreg se destinde în beția solară. Omul vrea să răsune în preajmă o dată de proamărire a înmormântului aer. Un timp pentru apa bazinului, a lacurilor, a rîurilor sau a mării: altul pentru ramele bărcilor și pentru căruța care umflă vela. Un cîntec lirico-satiric pentru nisipul care frige tăpile goale, sugerîndu-le omenilor modul în care învață ursul să joace! O străfă veselă pentru mîngîna multicoloră ce sare și-și scapă din mîini, și-o prinzi, și gînești din noi, rostogolindu-se cu nestatornicie.

Creierul se odihnește și el în lectură, nu prea savant doază. Acum vorbește preferințele: se recitesc cu plăcere romane de aventuri cunoscute de la 13 timp. În rest, minca țînd cărțile pe masă, absent la orice în afară de text. Interpelat, ridică ochii o secundă și răspunde mecanic, privind dincolo de tine. Suspenda radioul. Interzictea, tiranic zgomete cașnic.

După-amiază se întinde și dormea o jumătate de oră, după care, arcuri neodute îl aruncau în sus: la lucru! Vizitele colegilor se reduceau la strictul timp destinat închînării. Am terminat pe azi? Duce. Cărțile, caietele, cunoaștea mișcările regulate, paginile se întorceau cu exactitate de metronom. Lăterele nu jucau înaintea ochilor, ci se alinau deșînd egal și purtînd deasupra, desfășurat ca un steag, sensul întregului. Zilele treceau. Trebuia să repete trei — patru cursuri pe zi; repeta întotdeauna patru. La urmă, din diferențele realizate, citea încă ordo două zile de repetiții. Înnoia metodele, dar cu danja strîngi. Nici un stimulente, nici un impediment din afară. Cafeaua neagră — la dracu! Muzica — să tacă! Filmul — poate unul duminică cîntare, acum nu. Încîta. Că a slăbit? și ce — cu asta? n-are nevoie de compătimiterea nimănui. Să fie lăsat în pe-ce! Nervos? Nu, nu este nervos, dar nu-i place să fie scîlt. Înțelege că la mijloc se dragostea celor din jur, dar să fie totuși lăsat în pace. Era lăsat în pace și, punîndu-și pumnii la temple, înnoia. Cu perdelă trase ziua și larg desfăcută noaptea, înnoia. Singur sau cu alții, improspătat sau cu cercăreala sub ochi, înnoia. Cit putea să dureze? Totul trebuia să se termine odată.

A venit sesiunea, „foarte bine” pe toată linia, și, după aceea, vacanța.

Cîteva zile mintea a continuat să febricitaze, mușchii au refuzat orice relaxare, tensiunea electrică a întregului organism n-a scăzut. Trecerea fusese prea bruscă. O anchilozare temporară a sensibilității se produsese.

Ceea ce a avut darul să producă începutul „deschizării” a fost muzica. Urechile a început să recunoască drept sunete armonioase ceea ce mai înainte taxase, iritat, drept zgomete. Radioul a fost pus în drepturile sale: estrada a mai căpătat un spectator indulgent.

După aceea a venit rîndul ochilor. Parcă stătuseră ațintii asupra discului lui Newton, alb cenușiu în cîteva rotații. Acum discul înțelegea mișcarea, se oprea, culorile deveneau distincte: albastrul e albastru, budoară verde, budoară roșie, verdele care a trecut adineauri, roșul o roșu, ca de pildă cîmpul este, din care hai să cumperi un șterg de kilogram. Și cu prilejul acesta mai învia un simț. Observa că mîncarea poate să abia și gust, și că îngheta de lămie este delicioasă.

„Succes la... estradă!”

Au fost deajuns doar cîteva alige mari care să anunțe locuitorilor Aradului noul spectacol al formației de estradă a Asociației studenților Facultății de medicină veterinară din oraș. Spectacolul lor de debut „Primăvara studențească” prezentat cu cităva vreme în urmă s-a bucurat de un bine meritat succes în rândul arădenilor, tîmșorenilor și a lugeojenilor. Melodiile din muzica populară, cîntate de soliști talentați ca Bross Walter, Sandu Deac, A. Neșțușu, Sechel Zaharia, Ioan Turdeanu cu acompaniamentul orchestrei de estradă „Știința” (din care s-au remarcat alături de „pian”, „acordeonul”, „contrabasul” și „havalana”), au fost îndelung aplaudate. Aproape că nu a fost număr din program fără ca spectatorii să nu-i roage prin aplauze și „bisuri” pe tinerii cîntăreți să repete. Și textul spectacolului (autor Ioan Mărgineanu) cînd plin de lirism, de gingășie, cînd plin de un umor de bun gust cînd din fapte și întîmplări petrecute în viața de zi cu zi a studenților, a fost apreciat.

Tocmai de aceea noul spectacol intitulat „Succes la estradă” a fost așteptat cu nerăbdare. În ziua spectacolului Teatrul de vară de pe malul Mureșului s-a umplut de spectatori. Artiștii au fost același pe care publicul îi cunoaștea și îi aștepta. Repertoriul de cîntec a fost însă îmbogățit, iar textul spectacolului lucrat cu și mai multă grijă.

Nu ne propunem să facem o cronică a spectacolului. Vrem să subliniem ca valorosă inițiativa Asociației studenților din Facultatea de medicină veterinară de a crea o formație de estradă care să grupeze pe cei mai talentați studenți. Poate puțin din spectatori știu că „artiștii” sînt studenți fruntași la învățatură, ca Bross Walter, Ioan Mărgineanu de pildă, și alții au calificative numai de bine și foarte bine. Le-o spunem noi acum.

C. BUCUR

Studentul poate să lucreze efectiv în producție

N-are rost să enunțăm teorii despre importanța practicii studenților în producție. Importanța ei o cunoaște și studenții și cadrele didactice și întreprinderile unde își vor desfășura practica. Aduag doar la principiile enunțate în cîteva articole aparute în „Știința tineretului” faptul că în timpul practicii studenții pot fi mai bine cunoscuți, după felul cum privesc munca, cum lucrează, după felul cum pun suflet în munca ce o depun. În timpul muncii se dezvoltă diversele lor aptitudini și interese. Se poate astfel stabili de la început, dacă studentul va deveni un inginer cu inițiativă, sau un simplu executant.

Urmărind anechea „Știința tineretului”, despre organizarea practicii studenților, mi-am dat seama că, în ce privește participarea efectivă a studenților în procesul de producție al întreprinderii, sînt deficiente. Aș vrea, în această problemă, să mi spun și eu părerea și să aduc o serie de lucruri din experiența Institutului nostru de petrol și gaze din București.

Cred, în primul rînd că actualele programe pe baza cărora se desfășoară practica au o mare lipsă și anume aceea că studenții nu sînt încadrați în echipe de lucru (în mare parte datorită unor cauze obiective).

Totuși cu posibilitățile existente, pentru ca studenții să desfășoare o practică efectivă, cadrele didactice ale Institutului au căutat să dea practicii conținutul corespunzător. Știm că în întreprinderile ei cărora li se încredințează conducerea practicii au prea puțin timp să se ocupe de studenți. De aceea, conducătorii didactici execută practica împreună cu studenții, dîndu-le lămuriri și explicîndu-le funcționarea instalațiilor respective. Cadrele didactice nu se mărginesc — mai ales la practica pregătitoare (sau de inițiere) unde avem de a face cu studenți tineri, complet lipsiți de experiență — la controlul și îndrumarea practicii, ci conduc studentul pas cu pas și-i dezvoltă aspectele interesante ale muncii, neobservabile la o primă vedere mai ales pentru un începător. În acest mod studentul devine interesat de practică și scopul acesteia este atins.

În practică, cu studenții din anii superiori, conducătorii didactici dau studenților sarcini concrete, sub forma unor teme mici (text pe instalație) în scopul stabilirii unor anumiți parametri de lucru la o instalație. Și cei care și-au spus părerea în cadrul anechei — Studenții care au făcut practică aici au fost felicitați de inginerii din rafinărie pentru felul cum și-au însușit cunoștințele și deprinderile practice. Aici vreau să subliniez și faptul că un coloziv desfășurat în întreprindere este mult mai folositor.

Fiți despre temele date studenților ele trebuie să fie adecvate locului de practică, să fie rezolvabile cu ajutorul cunoștințelor actuale ale studenților și să necesite multă informare practică decît teoretică. Practica care își atinge însă cel mai bine scopul este cea bazată pe încadrarea studentului în brigada de lucru. Aceasta îl face să învețe lucrările obișnuite în instalația respectivă, îl apropie de muncitor, îl învață disciplina în muncă și îi permite să pătrundă adînc lucrările la care ia parte. Din punct de vedere

educativ, contactul cu elementul cel mai sănătos — muncitorimea — este fără discuție de un real folos.

Un exemplu că studenții pot lucra în echipe îl constituie grupa 216 de la Facultatea de foraje. Studenții acestei grupe — în perioada practicii din vara anului 1956 — au fost încadrați în echipe alături de muncitori calificați ai schelei și au avut o comportare foarte bună (direcția schelei a evidențiat aceste echipe). Și s-a dovedit că randamentul echipei în care au fost încadrați studenții nu a scăzut de loc.

Împotriva muncii efective a studenților se ridică însă obiecțiuni. Unii sînt de părere că munca într-o brigadă ar micșora instructivitatea orizontală a studentului. Inconvenientul se poate remedia prin întocmirea judicioasă a programelor de practică și prin teme, — de felul celor amintite mai sus — date studenților din anii superiori. Alții semnalează greutatea de a găsi locuri de muncă pentru un număr atât de mare de practicanți într-o perioadă de timp scurtă, precum și scăderea randamentului meșterilor însărcinați cu calificarea studenților.

Pentru studenții Institutului nostru găsirea locurilor de muncă nu constituie o greutate, deoarece în industria de petrol se găsesc locuri pentru cei ce vor să muncească. Pentru studenții altor institute, greutatea aceasta se poate înlătura dacă se vor folosi și întreprinderile mai mici, evitîndu-se aglomerarea cu practicanți a întreprinderilor mari. Întreprinderile mai mici pot fi foarte bine folosite pentru practica pregătitoare, rămînd ca practica de specialitate (a anilor mari) să se facă în întreprinderile mari.

Pe de altă parte, țînd seama de faptul că întreprinderile califica anual (la locul de muncă) un mare număr de tineri, fără a se fi plîns vreodată de scăderea randamentului din cauza calificării lor, cu siguranță că ele se vor ocupa și de calificarea studenților practicanți, fără ca prin aceasta procesul de producție să sufere perturbări.

Dacă țînem seama de rezultatele obținute în pregătirea viitorilor ingineri prin calificarea studenților la locul de muncă, putem spune că economia națională va realiza — nu pierdere — ci o creștere a producției.

Ministerul Învățămîntului și Culturii a făcut un pas important în această direcție, mîrînd durata practicii la 10 luni ceea ce permite stabilirea studentului pentru un timp mai îndelungat la un anumit loc de muncă.

Rămîne ca și institutele de învățămînt să insiste să se dea practicii noul aspect, iar studenții — cu ocupația practicii din această vară — să dovedească dorința de a munci efectiv și de a obține o calificare superioară în specialitatea lor.

Din nou despre practică

Gh. Bănățeanu
Decan la Facultatea de tehnologia petrolului și gazelor de la Institutul de petrol și gaze

Ma. Acest mod de lucru implică un control riguros, pentru ca studentul să nu se retragă în vreun birou și să se ocupe numai de calcule, ceea ce ar duce la neglijarea cunoașterii instalațiilor.

Dau drept pildă, o singură temă: „Determinarea parametrilor principali de lucru a unei instalații de cracare”. Studenții fac măsurători și își culeg datele cu ajutorul cărora întocmesc bilanțul de materiale, calculează coeficienții de recirculare, intensitatea

CONCERT... LA CERERE

ORIZONTAL: 1. Festival muzical „Primăvara la...” — Variet. opus 95 în minor de Beethoven; 2. Simfonia a III-a de Alfred Mendelssohn; 3. Măsură — Martie la vechii greci — O'Shaner, uvertură de Malcolm Arnold; 4. Lied de Mozart — „Kern, renunțată soprana”; 5. Epoci — Aria lui o găsim în „Mi-reasa vindută” de Smetana — Ultima parte a unei cunoscute opere de Puccini; 6. Poem simfonic de Balakirev — Cu 3 înainte, compozitor și violonist ceh; 7. Balet de Constantin Nottara — A oieri — Uiniunea Compozitorilor; 8. Sui — Pronume — În orice rapsoadă; 9. Încheie simfonia I-a în la minor „Dobrogea” de Dragoș Alexandrescu — Compozitor rus, întemeietorul „grupului celor cinci”; 10. Autorul operei „Nevestele vesele din Windsor”, în monogram — Simfonia a VI-a în „minor” — „Patetica”, de Caikovski — Termen muzical; 11. Violonist și compozitor ceh, supranumit „magician al sudului” — George Calboreanu pe scena Teatrului Național Studio într-o dramă de Maxim Gorki; 12. Așa cum este satul pentru violoniști — Simfonia a III-a în Mi bemol major de Schumann; 13. Compoziție muzicală — în „Trakia”, poem simfonic de compozitor bulgar Petco Stainov.

VERTICAL: 1. Uvertură de Beethoven — Numerotat face ordine în lucrările compozitorilor; 2. Simfonia a IX-a în „minor de Beethoven — „spaniolă”, operă de Ravel — Personaj din „Bal Mascat” de Verdi; 3. Uvertură de Brahms — Geniu rău la mahomedani; 4. Piea de la Grigore — Incepe piesa pentru pian „Ardeleanca” de Iacob Mureșanu; — Cînd este de concert trebuie să aibă o acustică perfectă; 5. „1812” — Compozitor rus, autorul lucrării „Poemul extazului”; 6. Suita a III-a. opus 27 în Re major de George Enescu — A apare; 7. Sub această formă se depune praful pe instrumentele muzicale folosite — Este nelipsit și muzicienilor; 8. Perioada mari de timp A asculta o lucrare muzicală — Nume feminin; 9. Operă de Dargomijski — Capele; 10. Pană — Nocturna nr. 3 de Debussy; 11. Autorul poemului simfonic intitulat din mitologie „Narcis” — Orașul natal al lui Vilis Lătit; 12. Sfiță la țară — Orașul constructorilor de viori celebre. A. m. Sradivarius, Guarnieri — 13. Muzicienii sînt... de artă — Este supranumit „părintele muzicii simfonice și de cameră ceh”.

